# YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO
3 päivänä heinäkuuta 1974 *

Asiassa 192/73,

jonka Tribunal d'arrondissement de Luxembourg on saattanut ETY:n perustamissopimuksen 177 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen ensin mainitussa tuomioistuimessa vireillä olevassa riita-asiassa

**Van Zuylen Frères**

vastaan

**Hag AG**

ennakkoratkaisun ETY:n perustamissopimuksen 5, 30, 36 ja 85 artiklan tulkinnasta,

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN,

toimien kokoonpanossa: presidentti R. Lecourt, jaostojen puheenjohtajat A. M. Donner ja M. Sørensen sekä tuomarit R. Monaco, J. Mertens de Wilmars, P. Pescatore, H. Kutscher, C. Ó Dálaigh ja A. J. Mackenzie Stuart (esittelevä tuomari),

julkisasiamies: H. Mayras,
kirjaaja: A. Van Houtte,

on antanut seuraavan

* Oikeudenkäyntikieli: ranska.

## tuomion

1 Tribunal d'arrondissement de Luxembourg on esittänyt yhteisöjen tuomioistuimelle 31.10.1973 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 28.12.1973, ETY:n perustamissopimuksen 177 artiklan nojalla kaksi ennakkoratkaisukysymystä perustamissopimuksen 5, 30, 36 ja 85 artiklan tulkinnasta tavaramerkkioikeuden osalta.

2 Ensimmäisessä kysymyksessä pyydetään ratkaisemaan, kielletäänkö yhteisön kilpailusäännöissä tai tavaroiden vapaata liikkuvuutta koskevissa säännöissä yhdessä jäsenvaltiossa suojatun tavaramerkin haltijaa vastustamasta sellaisten tuotteiden tuontia, jotka on toisessa jäsenvaltiossa laillisesti varustettu "samalla tavaramerkillä", jos kumpikin tavaramerkki on alun perin kuulunut samalle haltijalle.

3 Esitetyistä asiakirjoista ilmenee, että Saksan alueelle sijoittautunut alkuperäinen haltija oli Belgian osalta luovuttanut tavaramerkkinsä perustamalleen ja valvomalleen tytäryhtiölle, joka kuitenkin viranomaisen toimenpiteen johdosta oli tullut myöhemmin itsenäiseksi.

4 Kysymyksen mukaan nykyiset oikeudenhaltijat "eivät ole millään tavoin etuyhteydessä oikeudellisesti, rahoituksellisesti, teknisesti tai taloudellisesti".

5 Näissä olosuhteissa 85 artiklaa ei voida soveltaa, joten kysymystä on tarkasteltava ottaen huomioon yksinomaan tavaroiden vapaata liikkuvuutta koskevat säännöt.

6 Tavaroiden vapaata liikkuvuutta koskevien perustamissopimuksen määräysten ja erityisesti 30 artiklan perusteella jäsenvaltioiden väliset tuontia rajoittavat toimenpiteet ja kaikki vaikutukseltaan vastaavat toimenpiteet ovat kiellettyjä.

7 Nämä määräykset eivät kuitenkaan 36 artiklan mukaan estä sellaisia tuontia koskevia kieltoja tai rajoituksia, jotka ovat perusteltuja teollisen ja kaupallisen omaisuuden suojelemiseksi.

8 Kyseisestä artiklasta ja erityisesti sen toisesta virkkeestä ja asiayhteydestä ilmenee kuitenkin, että vaikka perustamissopimus ei vaikuta jäsenvaltion lainsäädännössä tunnustettuihin teollista ja kaupallista omaisuutta koskeviin oikeuksiin, perustamissopimukseen sisältyvä kielto voi kuitenkin olosuhteiden mukaan vaikuttaa näiden oikeuksien käyttöön.

9 Vaikka 36 artikla muodostaakin poikkeuksen yhteismarkkinoiden yhdestä perusperiaatteesta, siinä itse asiassa sallitaan tavaroiden vapaata liikkuvuutta koskevat rajoitukset ainoastaan silloin, kun ne ovat perusteltuja sellaisten oikeuksien suojelemiseksi, jotka muodostavat tällaisen omaisuuden ydinsisällön.

10 Niinpä tavaramerkin suojaa koskevan lainsäädännön soveltaminen on joka tapauksessa perusteltua tavaramerkin laillisen haltijan suojaamiseksi sellaisten henkilöiden väärinkäytöksiltä, joilla ei ole laillista oikeutta merkkiin.

11 Tavaramerkkioikeuden käyttö on omiaan lisäämään markkinoiden eristämistä ja siten rajoittamaan tavaroiden vapaata liikkuvuutta jäsenvaltioiden välillä, erityisesti koska siihen ei, muista teollista ja kaupallista omaisuutta koskevista oikeuksista poiketen, sovelleta ajallisia rajoituksia.

12 Siksi ei voida sallia, että tavaramerkin haltija käyttää yksinoikeutta, joka saattaa perustua kansallisen lainsäädännön alueelliseen rajallisuuteen, kieltääkseen jäsenvaltiossa sellaisten laillisesti valmistettujen tavaroiden kaupan pitämisen, jotka on toisessa jäsenvaltiossa varustettu samanlaisella tavaramerkillä, jonka alkuperä on sama.

13 Tällainen kansallisten markkinoiden eristämistä ylläpitävä kielto on ristiriidassa sen perustamissopimuksessa mainitun olennaisen tavoitteen kanssa, jonka mukaan kansallisten markkinoiden yhdistymistä yhteismarkkinoiksi pyritään edistämään.

14 Jos merkkituotteen alkuperämerkintä on tarpeen tällaisilla markkinoilla, voidaan kuluttajavalistus siltä osin turvata keinoilla, jotka eivät rajoita tavaroiden vapaata liikkuvuutta.

15 Jäsenvaltiossa laillisesti tavaramerkillä varustetun tuotteen kaupan pitämisen kieltäminen toisessa jäsenvaltiossa yksinomaan sillä perusteella, että viimeksi mainitussa jäsenvaltiossa on samanlainen tavaramerkki, jonka alkuperä on sama, on ristiriidassa tavaroiden vapaata liikkuvuutta yhteismarkkinoilla koskevien määräysten kanssa.

16 Toisessa kysymyksessä pyydetään ratkaisemaan, pätevätkö samat perusteet, jos merkkitavaraa ei pidä kaupan toisessa jäsenvaltiossa tavaramerkin haltija vaan kolmas osapuoli, joka on asianmukaisesti saanut tuotteen haltuunsa kyseisessä valtiossa.

17 Jos tavaramerkin haltija voi itse myydä merkkituotetta toisessa jäsenvaltiossa, sama koskee myös kolmatta osapuolta, joka on asianmukaisesti saanut tuotteen haltuunsa ensin mainitussa jäsenvaltiossa.

**Oikeudenkäyntikulut**

18 Yhteisöjen tuomioistuimelle huomautuksensa esittäneille Yhdistyneen kuningaskunnan hallitukselle ja Euroopan yhteisöjen komissiolle aiheutuneita oikeudenkäyntikuluja ei voida määrätä korvattaviksi.

19 Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely yhteisöjen tuomioistuimessa on välivaihe Tribunal d'arrondissement de Luxembourgissa vireillä olevassa käsittelyssä, minkä vuoksi Tribunal d'arrondissement de Luxembourgin asiana on päättää oikeudenkäyntikuluista.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN

on ratkaissut Tribunal d'arrondissement de Luxembourgin 31.10.1973 esittämät kysymykset seuraavasti:

**1) Jäsenvaltiossa laillisesti tavaramerkillä varustetun tuotteen kaupan pitämisen kieltäminen toisessa jäsenvaltiossa yksinomaan sillä perusteella, että viimeksi mainitussa jäsenvaltiossa on samanlainen tavaramerkki, jonka alkuperä on sama, on ristiriidassa tavaroiden vapaata liikkuvuutta yhteismarkkinoilla koskevien määräysten kanssa.**

**2) Jos tavaramerkin haltija voi itse myydä merkkituotetta toisessa jäsenvaltiossa, sama koskee myös kolmatta osapuolta, joka on asianmukaisesti saanut tuotteen haltuunsa ensin mainitussa jäsenvaltiossa.**

Lecourt Donner Sørensen Monaco Mertens de Wilmars

Pescatore Kutscher Ó Dálaigh Mackenzie Stuart

Julistettiin Luxemburgissa 3 päivänä heinäkuuta 1974.

A. Van Houtte
kirjaaja

R. Lecourt
presidentti